

Sygn. akt I C 326/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wilchowska
Protokolant:	stażysta Natalia Zabłocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2016 r. w B.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko P. I.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. I. kwoty 19.393,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwany w dniu 30 lipca 2007 r. zawarł z (...) Bank S.A. umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Wierzyciel pierwotny wzywał pozwanego do zapłaty, informując o możliwości sprzedaży wierzytelności. Następnie przedmiotowa wierzytelność w dniu 26 kwietnia 2011 r. została sprzedana na rzecz powoda.

Pozwany w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wynikający z art. 118 kc, albowiem termin spłaty upłynął 30 sierpnia 2008 r. zgodnie z § 1 pkt 3 umowy, jak również podał, że bankowy tytuł egzekucyjny został unieważniony przez Trybunał Konstytucyjny.

Sąd ustalił, co następuje:

P. I. w dniu 30 lipca 2007 r. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) odnawialnego kredytu konsumpcyjnego dla Posiadaczy MultiKonta w kwocie 9400 zł na okres 12 miesięcy. Termin spłaty kredytu określono na 12 miesięcy licząc od dnia postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy i upływa w dniu, który datą odpowiada dacie postawienia kredytu do dyspozycji. Jeżeli termin spłaty przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, ustalono, że upływa on w najbliższym, następującym po nim dniu roboczym. W § 3 umowy ustalono, że bank stawia do dyspozycji kredytobiorcy kredyt w dniu 31 lipca 2007 r.

(dowód: umowa k. 51-54)

W dniu 19 lipca 2010 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, wedle którego na dzień jego wystawienia wymagalne zadłużenie pozwanego wynosiło 9127,84 zł tytułem należności głównej, 3483,85 zł tytułem odsetek i 189,00 zł kosztów, opłat i prowizji.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) k. 55)

W dniu 26 kwietnia 2011 r. (...) Bank S.A. w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę sprzedaży wierzytelności. Powód wskazał, że umowa obejmowała również wierzytelność wobec pozwanego i w dniu 13 listopada 2015 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej

(dowód: umowa przelewu z załącznikiem k. 9-16; wyciąg nr S/603/326/ (...) k. 8)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Faktem niekwestionowanym jest okoliczność, że pozwany pozostawał w stosunku zobowiązaniowym z (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. Umowa odnawialnego kredytu konsumpcyjnego zawarta była prawie 9 lat temu. Zgodnie z jej treścią termin spłaty ustalono na 31 sierpnia 2008 r. Pozwany nie spłacił otrzymanego kredytu w terminie.

W ocenie Sądu pozwany podnosząc zarzut przedawnienia skutecznie uchylił się od obowiązku zaspokojenia zobowiązania, nawet przy założeniu, że takowe faktycznie istnieje. Powód nie wskazał żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie dołączono do pozwu żadnych dokumentów na tę okoliczność.

Zgodnie z treścią przepisu art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§2).

W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego – domaga się bowiem zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 19393,95 zł wraz z odsetkami. Zgłoszone przez powoda roszczenie nie jest objęte żadnym wyjątkiem od zasady przedawniania się roszczeń majątkowych.

Terminy przedawnienia roszczeń majątkowych reguluje przepis art. 118 kc (stanowiący *lex generalis*), który wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie dochodzone przez powoda bez wątpienia związane było z prowadzoną przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata. Jak wynika z treści przepisu art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie umowa z Bankiem zawarta została w 2007 r., zaś termin spłaty ustalono na 12 miesięcy licząc od postawienia kredytu do dyspozycji. Kredyt do dyspozycji postanowiono 31 lipca 2007 r., zatem termin spłaty upłynął z dniem 31 lipca 2008 r. Do akt nie został dołączony żaden dokument wskazujący na należyte wypełnienie przez kredytobiorcę warunków wynikających z umowy, a zatem pozwalające na jej automatyczne przedłużenie. Nie wykazano również innych okoliczności, o których mowa w § 2 umowy, wskazujących na inny termin spłaty kredytu. Niewątpliwie w dniu wystawienia przez (...) Bank S.A. w W. bankowego tytułu egzekucyjnego, tj. 19 lipca 2010 r., roszczenie było wymagalne. Ponadto czynność ta przerwała bieg przedawnienia roszczenia nim objętego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15.11.2002 r., II CKN 986/00). Zgodnie z art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Od tej daty zatem należy liczyć 3-letni termin przedawnienia roszczenia. W związku z powyższym przedawnienie roszczenia wynikającego z przedmiotowej umowy nastąpiło z dniem 19 lipca 2013 r.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (*ius cogens*) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 kc, terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 kc sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu. Pozwana w niniejszej sprawie nie zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż pozwany P. I. skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Skorzystanie przez pozwanego z przysługującego mu prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.